

Lovtidende A

2021

Udgivet den 3. marts 2021

1. marts 2021.

Nr. 322.

Bekendtgørelse af lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v.

Herved bekendtgøres lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 20. juni 2001, med de ændringer, der følger af § 13 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, § 1 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, § 2 i lov nr. 114 af 31. januar 2017, § 5 i lov nr. 670 af 8. juni 2017, § 10 i lov nr. 551 af 29. maj 2018 og § 4 i lov nr. 814 af 9. juni 2020.

§ 1. Loven gælder for inddrivelse af skatter, afgifter, bøder og andre ydelser, der opkræves eller inddrives af det offentlige, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

§ 2. (Ophævet)

§ 3. Udlæg for ydelser, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, kan foretages af personer, der er bemyndiget dertil af restanceinddrivelsesmyndigheden. Udlæg i fast ejendom for ydelser, der på udlægstidspunktet hviler på den faste ejendom med lovbestemt pant og inddrives af en kommune eller et kommunalt fællesskab, kan foretages af personer, der er bemyndiget dertil af kommunen eller det kommunale fællesskab.

Stk. 2. Justitsministeren kan efter drøftelse med skatteministeren fastsætte regler om forretningernes foretagelse og kan herunder bestemme, at udlæg for nærmere bestemte ydelser, der er omfattet af stk. 1, 1. pkt., skal foretages af fogedretten.

§ 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter restanceinddrivelsesmyndighedens pantefogeder kan foretage udlæg for ydelser, der ikke er omfattet af § 3.

Stk. 2. Udlæg, som ikke foretages af pantefogder, foretages af fogedretten.

§ 5. Udlæg foretages, hvis ikke andet er bestemt i loven, efter reglerne i retsplejelovens kapitler 45-47. Retsplejelovens § 493, stk. 3, 2. pkt., finder dog ikke anvendelse for fordringer, der er omfattet af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Stk. 2. Meddelelsen, som er nævnt i retsplejelovens § 493, stk. 3, 1. pkt., skal i tilfælde, hvor retsplejelovens § 493, stk. 3, 2. pkt., ikke finder anvendelse, indeholde oplysninger om fordringshaveren, fordringstype, at fordringen er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, kravets størrelse og, hvis restanceinddrivelsesmyndigheden har modtaget oplysningerne herom, tillige periode eller stiftelsesdato.

Stk. 3. Ved anvendelsen af retsplejelovens § 487 for udlæg, der foretages af restanceinddrivelsesmyndighedens

pantefogeder, træder de geografiske områder, som restanceinddrivelsesmyndighedens lokale afdelinger dækker, i stedet for retskredse.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, der skal meddeles efter stk. 2, herunder særlige regler om beskrivelse af renter og andre relaterede fordringer.

§ 6. Fogedretten træffer afgørelse om indsigelser mod udlæg, som fremsættes over for pantefogder. Afgørelsen træffes efter reglerne i retsplejelovens §§ 499-503. Pantefogder kan henskyde tvivlsspørgsmål til fogedrettens afgørelse, selv om der ikke fremsættes indsigelser.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 træffes af den fogedret, som skulle have foretaget forretningen, hvis denne ikke havde været henlagt til de nævnte fogder.

Stk. 3. Under forretningen kan indsigelser fremsættes over for pantefogden, der underretter fogedretten om indsigelserne. Efter forretningen kan indsigelser fremsættes over for fogedretten. Fristen for fremsættelse af indsigelser er 4 uger fra forretningens foretagelse. Oversiddes fristen, afviser fogedretten indsigelsen. Fogedretten kan dog undtagelsesvis indtil 1 år efter forretningen tillade, at en indsigelse behandles. Fogedrettens afgørelse om indsigelser kan kæres til landsretten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 53.

§ 7. Restanceinddrivelsesmyndighedens pantefogeder kan træffe bestemmelse om fremstilling af skyldnere ved politiets foranstaltning efter reglerne i retsplejelovens § 494, stk. 2 og 3. Der kan uanset bestemmelsen i retsplejelovens § 494, stk. 3, træffes bestemmelse om fremstilling for at fremskaffe oplysning om skyldnerens arbejdsgiver til brug for lønindeholdelse.

Stk. 2. Bestemmelse efter retsplejelovens § 497, stk. 2, kan kun træffes af fogedretten.

Stk. 3. Pantefogder må ikke uden bemyndigelse fra fogedretten undersøge skyldnerens person.

§ 8. Bestemmelsen i retsplejelovens § 490 gælder ikke for udlæg, som foretages af pantefogder.